

Appel iværksat den 8. august 2017 af Guardian Europe Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 7. juni 2017 i sag T-673/15, Guardian Europe mod Den Europæiske Union

(Sag C-479/17 P)

(2017/C 369/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Guardian Europe Sàrl (ved solicitor C. O'Daly og avocat F. Louis)

De andre parter i appellsagen: Den Europæiske Union ved 1) Den Europæiske Unions Domstol og 2) Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1 Dommen ophæves, for så vidt som en del af Guardian Europes påstand om erstatning, som var baseret på artikel 268 og artikel 340, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, blev afvist i konklusionens punkt 3.
- 2 Det fastslås, at Retten selv kan træffe afgørelse på grundlag af appellants påstande om erstatning, og
 - a) EU, repræsenteret af Den Europæiske Unions Domstol, tilpligtes at betale Guardian Europe erstatning for det tab, der er lidt som følge af, at Retten ikke afsagde dom inden for en rimelig frist i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som er følgende beløb: i) 1 388 000 EUR for offeromkostninger eller tab af indtægter, ii) 143 675,78 EUR for yderligere omkostninger til garanti, og iii) en passende procentdel af den bøde, som er pålagt Guardian ved afgørelsen, for ikke-økonomiske tab.
 - b) EU, repræsenteret af Kommissionen og Den Europæiske Unions Domstol, tilpligtes at betale Guardian Europe erstatning for det tab, der er lidt som følge af Kommissionens og Rettens tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, som er følgende beløb: i) 7 712 000 EUR for offeromkostninger eller tab af indtægter, ii) en passende procentdel af den bøde, som er pålagt Guardian ved afgørelsen, for ikke-økonomiske tab.
 - c) Der tilkendes udligningsrenter af de beløb, som er nævnt i litra a) (fra den 27.7.2010 til og med den dato, hvorpå Domstolen træffer afgørelse i denne appelsag), og litra b) (fra den 19.11.2010 til og med den dato, hvorpå Domstolen træffer afgørelse i denne appelsag), til den af Eurostat konstaterede årlige inflationsrate i den medlemsstat (Luxembourg), hvor Guardian Europe har hjemsted.
 - d) Der tilkendes morarenter af de beløb, som er nævnt i litra a) og b), fra den dato, hvorpå Domstolen træffer afgørelse i denne appelsag, indtil det fulde beløb er blevet betalt, på grundlag af den af Den Europæiske Centralbank (ECB) fastsatte sats for dens vigtigste genfinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoint.
- 3 Subsidiært i forhold til nr. 2, litra a)-d), og for så vidt som det er relevant, hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af søgsmålet.
- 4 Den Europæiske Union tilpligtes at betale Guardian Europe Sàrles omkostninger i forbindelse med denne appelsag og sagen ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. I sin dom tilsidesatte Retten artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF, og den undlod at anvende det EU-retlige begreb »virksomhed«, idet den konkluderede, at Guardian Europe ikke led nogen tab af indtægter som følge af Rettens undladelse af at træffe afgørelse inden for en rimelig frist i sag T-82/08, Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl mod Kommissionen.

2. I sin dom tilsidesatte Retten artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF, og den undlod at anvende det EU-retlige begreb »virksomhed« og nåede åbenbart urigtige konklusioner, hvilket tydeligt kan udledes af den dokumentation, som er forelagt Retten, idet den fastslog, at Guardian Europe alene led 82 % af det tab, som er forbundet med omkostningerne til den garanti, som skulle betales i perioden med Rettens urimelige behandlingstid i sag T-82/08, Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl mod Kommissionen.
3. I sin dom tilsidesatte Retten artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF, idet den konkluderede, at Guardian Europe ikke led nogen ikke-økonomisk skade som følge af Rettens undladelse af at træffe afgørelse inden for en rimelig frist i sag T-82/08, Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl mod Kommissionen.
4. I sin dom tilsidesatte Retten artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF, og den undlod at anvende det EU-retlige begreb »virksomhed«, idet den fastslog, at Guardian Europe ikke blev påført tab af indtægter som følge af tilsidesættelsen af ligebehandlingsprincippet i Kommissionens beslutning nr. K(2007) 5791 endelig ⁽¹⁾ — Planglas og i Rettens dom i sag T-82/08, Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl mod Kommissionen.
5. I sin dom tilsidesatte Retten artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF, idet den fastslog, at Guardian Europe ikke led et ikke-økonomisk tab som følge af tilsidesættelsen af ligebehandlingsprincippet i Kommissionens beslutning nr. K(2007) 5791 endelig — Planglas og i Rettens dom i sag T-82/08, Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl mod Kommissionen.
6. I sin dom tilsidesatte Retten artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF, idet den fastslog, at kun domme, som er afsagt i sidste instans — og dermed ikke domme, som er afsagt af Retten — kan udløse erstatningsansvar for tilsidesættelse af EU-retten.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning K(2007) 5791 endelig af 28.11.2007 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.165 — Planglas).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 9. august 2017 — Nikolay Yanchev mod Direktor na direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« (ODOP) Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie (TSU) na Natsionalnata agentsia za prihodite (NAP)

(Sag C-481/17)

(2017/C 369/06)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nikolay Yanchev

Sagsøgt: Direktor na direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« (ODOP) Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie (TSU) na Natsionalnata agentsia za prihodite (NAP)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal 16. betragtning til Kommissionens beslutning fortolkes således, at det med hensyn til Kommissionens beføjelser på den ene side og princippet om medlemsstaternes procesautonomi og retssikkerhedsprincippet på den anden side er tilladt at anvende en national bestemmelse, hvorefter den i denne betragtning nævnte frist for at kontrollere, om betingelserne for den ydede statsstøtte er opfyldt, kun skal anses for en anvisning og ikke for en præklusionsfrist?